

Litauisch

# DIEVO SŪNUS- ŽMOGUS DĒL MŪSŪ

Gavēnios laiškās

Limburgo vyskupo Dr. Georg Bätzing  
gavēnios laiškās tikintiesiems 2025 m

„Šitas mano išrinktasis Sūnus, jo klausykite!“  
(Lk 9,35)

Brangūs broliai ir seserys!

Tie, kurie žino savo šaknis sugeba geriau prisitaikyti gyvenime ir įveikti visus iššūkius.

Ši taisyklė galioja net tik mūsų gyvenime, bet ir mūsų tikėjime. Šiuo ganytojišku gavėnios laišku noriu atkreipti Jūsų dėmesį į mūsų tikėjimo išpažinimą (Nikėjos – Konstantinopolio Credo, dar vadinamą Didžiuoju Tikėjimo išpažinimu), kurio pagrindinės tiesos buvo suformuluotas lygiai prieš 1700 metų ir vėliau po kelių dešimtmečių įgavo savo dabartinę formą, ir kuris palaikė ne tik ano meto bažnyčios tikėjimą, bet ir kartu palaiko visų laikų pavienių tikinčiųjų gyvenimą ir tikėjimą.

## KOVA UŽ BAŽNYČIOS VIENYBĘ PO KONSTATINO LAIKŲ PERMAINOS

Konstantinas Didysis buvo pirmasis Romos imperatorius, kuris atvirai stėjo į krikščionių pusę ir Milano susitarimu 313 m. užbaigė ilgą krikščionių persekiojimo laikotarpį. Atsivertęs į krikščionybę, jis rėmė net tik bažnyčią ir jos vyskopus, bet kartu siekė politinės Romos imperijos vienybės, kuriai iškilo rimtas pavojus dėl vis labiau aštrėjančio ginčo.

Konfliktas kilo Aleksandrijoje, Egipte ir kuris tarsis gaisras žaibiškai išplito po visą imperiją. Pagrindinė šio konflikto priežastis tapo kunigo Arijaus (lot. Arius) erezija, kilusi 318 m. Aleksandrijoje (Egipte), ir kuri neigė Kristaus Dievo Sūnaus tapatumą ir vienybę su Dievu.

Imperatorius Konstantinas sunerimęs ėmėsi iniciatyvos išspręsti šį ginčą, sušaukdamas pirmąjį visuotinį bažnyčios sinodą, kuris įvyko 325 m. vasaros pradžioje dalyvaujant apie 250 sinodo tėvų,, netoliese esančioje imperatoriškoje rezidencijoje Nikėjoje, dabartiniame Izniko mieste, Turkijoje.

## ESMINĖ TIKĖJIMO Į JĖZŪ KRISTŪ TIESA

Šio tikėjimo išpažinimo esminė tiesa yra: Jėzus Kristus, vienatinis Dievo Sūnus, kilęs iš Tėvo, Dievas iš Dievo, šviesa iš šviesos, tikras Dievas iš tikrojo Dievo, gimęs, nesukurtas, vienos prigimties su Tėvu.

## KAIP NIKĖJOS TIKĖJIMO IŠPAŽINIMAS ĮTAKOJA ŠIANDIENOS KRIKŠČIONIŠKĄ GYVENIMĄ

Šiame sinode, šalia tikėjimo klausimų, taip pat buvo nutarta švęsti Velykas, būtent pirmąjį sekmadienis po pirmos pavasario (po pavasario lygiadienio) pilnaties, ko vakarų bažnyčioje lig šiolei ir yra laikomasi.

Greičiausiai šiame kilusios diskusijos kontekste, apie autentišką tikėjimo išpažinimą, buvo nustatyta ir dabartinė Kalėdų šventės data - gruodžio 25 d.

## ATGAL PRIE KRIKŠČIONIŠKŲ TIKĖJIMO IŠTAKŲ

Brangūs broliai ir seserys,

Ką bendro turi su mano tikėjimu šis 1700 metų senumo istorinis įvykis? Kokią įtaką jis turi mano kasdieniniuose apsisprendimuose?

Visų pirma, mes savo gyvenime remiamės tikėjimo ištakomis, kurios suteikia pagrindo mano gyvenimui ir kartu leidžia mus pačius geriau pažinti. Antra, kai kalbame apie mūsų tikėjimą į Jėzų Kristų paliečiame pačią centrinę mūsų tikėjimo, krikščionybės šerdį.

## TIKĖTI KRISTUMI ŠIŲ LAIKŲ KONTEKSTE

2023 m. paskelbti katalikų bažnyčios narių apklausos tyrimai rodo, jog lyginant su ankstesnėmis apklausomis, drastiškai sumažėjo respondentų, kurie pritaria šiam teiginiui: „Tikiu, kad yra Dievas, ir kuris apsireiškė Jėzuje Kristuje“. Šiandien jų yra vos 32 procentai.

Galima manyti, kad tam įtakos turi įsitvirtinančios vis labiau sekuliarizmo tendencijos, kurios ir lemia tai, kad žmogaus keliamas Dievo egzistavimo klausimas vis labiau tolsta ir įgauna neapibrėžtumo aspekta, tai papt ir pačių krikščionių regimas asmeninio ryšio su Dievu silpnėjimas.

Kiekviena krikščionių karta, iš tikrųjų kiekvienas iš mūsų, turėtume sugebėti sau atsakyti į šį esminį klausimą: kas iš tikrųjų buvo Jėzus Kristus? Kas Jis yra man? Gal vienas iš sektinų pavyzdžių, gal tik pranašas ar Mokytojas iš Nazareto, o gal tik žinomas to meto istorinis veikėjas. Bet ar to pakanka mūsų tikėjimui?

# SINODALIŠKUMAS IR VISŲ KRIKŠČIONIŲ TIKĖJIMO LIUDIJIMAS

Šis svarbus Nikėjos susirinkimas rodo, kad bažnyčios istorijoje buvo ir yra diskutuojami ir aptariami mums svarbūs tikėjimo ir moralės klausimai, atsižvelgiant į bažnyčios ateities perspektyvą.

Bažnyčia nuo seno puoselėdama sinodališkumo kultūrą, siekia, kad būtų pagilintas jos tikėjimas ir tuo pačiu būtų išlaikyta ar net iš naujo atrasta bažnyčios vienybė. Kaip tai rodo 2021-2024 m. vykęs visuotinės bažnyčios sinodas.

Ano meto pagrindinis Romos imperatoriaus Konstantino rūpestis buvo užtikrinti, kad bažnyčia, kurią jungia bendras išpažinimas į Jėzų Kristų, nesuskiltų.

Bažnyčios vienybė tebėra esminis krikščionių liudijimo žmonėms siekis ir troškimas. Pats Jėzus meldėsi, kad „tegul visi bus viena, (...) kad pasaulis įtikėtų, jog tu esi mane siuntęs“. (Jn 17,21).

## TIKĖJIMO GROŽIS IR JO REIKALINGUMAS

Brangūs broliai ir seserys, nuoširdžiai dėkoju jums už jūsų pasiaukojančią tarnystę bažnyčioje šiais ypatingais laikais, o svarbiausia už jūsų asmeninį tikėjimo liudijimą.

Šiais jubiliejiniais metais norėčiau paskatinti Jus asmeniškai ir bendrai apmąstyti savo tikėjimą į Jėzų Kristų.

Ką jums asmeniškai reiškia Jėzus Kristus? Kaip siejasi tikėjimas su jūsų kasdienybe? Ar jūsų malda tebėra asmeninis pokalbis su Jėzumi?

Kai meldžiatės „Didįjį Tikėjimo Išpažinimą“, ar suvokiate koks jame slypi gylis ir grožis?

Nikėjos – Konstantinopolio tikėjimo išpažinimas yra ypatingas Dievo šlovės gyrius – dėl šios priežasties jis daugiausiai yra giedamas, o ne vien tik kalbamas; kaip ir mūsų pačių gyvas ir asmeninis tikėjimas yra pats didžiausias Dievo garbinimo būdas.

Jums ir jūsų artimiesiems meldžiu gausios Dievo palaimos + vardan Dievo Tėvo, ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios.

Amen.



# Nikėjos – Konstantinopolio tikėjimo išpažinimas<sup>1</sup>

TIKIU Į VIENAŲ DIEVAŲ, visagalį Tėvą,  
dangaus ir žemės, regimosios ir neregimosios visatos  
Kūrėją.

Tikiu į vieną Viešpatį Jėzų Kristų, vienatinį Dievo  
Sūnų,

prieš visus amžius gimusį iš Tėvo:

Dievą iš Dievo, šviesą iš šviesos, tikrą Dievą iš tikro  
Dievo;

gimusį, bet ne sukurtą, esantį vienos prigimties su  
Tėvu.

Per jį visa yra padaryta.

Jis dėl mūsų, žmonių, dėl mūsų išganymo nužengė iš  
dangaus.

(nusilenkiame) Šventosios Dvasios veikimu  
priėmė kūną iš Mergelės Marijos ir tapo žmogumi.  
(atsitiesiame)

Valdant Poncijui Pilotui,

jis dėl mūsų buvo prikalta prie kryžiaus,  
nukankintas ir palaidotas.

# Gavėnios laiškas

Kaip Šventajame Rašte išpranašauta,  
trečiąją dieną prisikėlė iš numirusių.

Įžengė į dangų ir sėdi Dievo Tėvo dešinėje.

Jis vėl garbingai ateis gyvųjų ir mirusiųjų teisti  
ir viešpataus per amžius.

Tikiu į Šventąją Dvasią, Viešpatį Gaivintoją,  
kylančią iš Tėvo ir Sūnaus,

su Tėvu ir Sūnumi garbinamą ir šlovinamą,  
kalbėjusią per pranašus.

Tikiu vieną, šventą, visuotinę, apaštalinę  
Bažnyčią.

Pripažįstu vieną Krikštą nuodėmėms atleisti.

Laukiu mirusiųjų prisikėlimo  
ir būsimo amžinojo gyvenimo.

Amen

<sup>1</sup>Katholische Kirche in Litauen, [www.katalikai.lt](http://www.katalikai.lt)

# EINLADUNG ZUM GEBET

- ① Christus, göttlicher Herr, dich liebt, wer nur Kraft hat zu lieben: unbewusst, wer dich nicht kennt; sehnsuchtsvoll, wer um dich weiß.
- ② Christus, du bist meine Hoffnung, mein Friede, mein Glück, all mein Leben: Christus, dir neigt sich mein Geist; Christus, dich bete ich an.
- ③ Christus, an dir halt ich fest mit der ganzen Kraft meiner Seele: dich, Herr, lieb ich allein, suche dich, folge dir nach.

T: Stundenbuch nach „Christe Deus, vitae verae fabricator“, Alphanus von Salerno (+1085)



1 Chri - stus, gött - li - cher Herr, dich\_\_  
2 Chri - stus, du bist mei - ne Hoff - nung, mein  
3 Chri - stus, an dir\_\_ halt ich fest mit der



1 liebt, wer nur Kraft\_\_ hat zu lie - ben:  
2 Frie - de, mein Glück, all mein Le - ben:  
3 gan - zen\_\_ Kraft\_\_ mei - ner See - le:

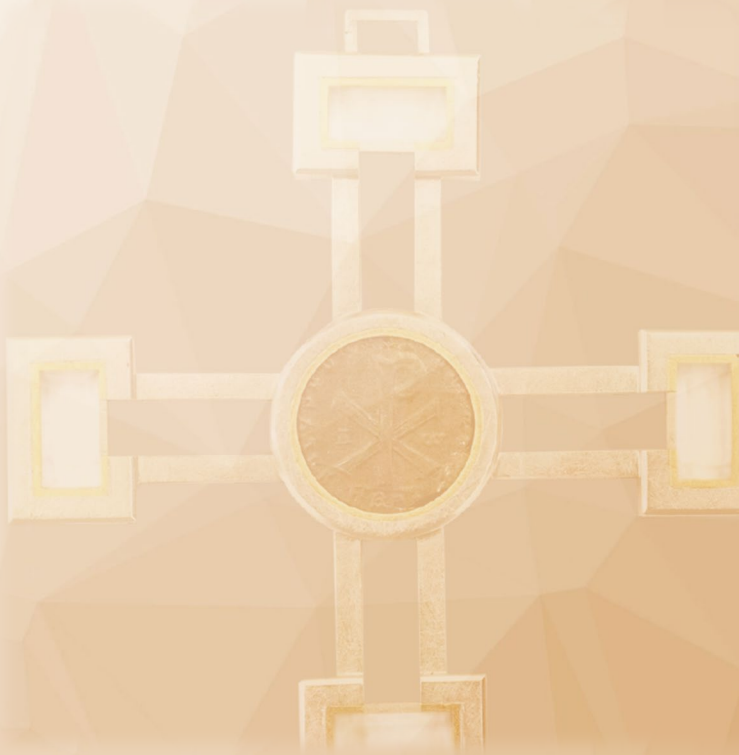


1 un - be - wusst, wer\_\_ dich nicht kennt;  
2 Chri - stus, dir neigt sich mein Geist;  
3 dich,\_\_ Herr, lieb\_\_ ich al - lein,



1 sehn - suchts - voll,\_\_ wer um dich weiß.  
2 Chri - stus, dich be - te ich an.  
3 su - che dich,\_\_ fol - ge dir nach.

T: Stundenbuch nach „Christe Deus, vitae verae fabricator“,  
Alphanus von Salerno (+1085), M: Barbara Kolberg 2008



**Übersetzung** der Ausgabe:  
„GOTTES SOHN – MENSCH FÜR UNS“  
HIRTENWORT  
zur Österlichen Bußzeit 2025  
von Dr. Georg Bätzing, Bischof von Limburg